RÅDETS DIREKTIV

af 24. juni 1980

om bekæmpelse af kartoflens ringbakteriose

(80/665/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43 og artikel 100,

under henvising til forslag fra Kommissionen (1),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamenttet (2), og

ud fra følgende betragtninger:

Kartoffelproduktionen har stor betydning for Fællesskabets landbrug; kartoffeludbyttet trues konstant af skadelige organismer;

beskyttelsen af kartoffelafgrøderne herimod skal ikke blot medvirke til at opretholde produktionskapaciteten, men skal tillige være et middel til at forøge landbrugets produktivitet;

beskyttelsesforanstaltninger mod indslæbning af skadegørere på en medlemsstats område får kun begrænset virkning, hvis der ikke samtidig sker en metodisk bekæmpelse i hele Fællesskabet, og hvis der ikke træffes de nødvendige forholdsregler mod spredning;

en af de farligste skadegørere for kartofler er Corynebacterium sepedonicum (Spieck. og Kotth.) Skapt. og Burkh., der er det patogene smitstof i bakteriesygdommen kartoflens ringbakteriose; denne sygdom er brudt ud i en del af Fællesskabet, og der findes endnu enkelte udbrud af mindre omfang;

der er vedvarende fare for kartoffelafgrøderne i hele Fællesskabet, hvis der ikke træffes effektive foranstaltninger for at forhindre, at denne sygdom opstår, og for at lokalisere og bekæmpe den med henblik på fuldstændig at udrydde den og forhindre, at den spredes;

for at nå dette mål må der iværksættes minimumsforanstaltninger i Fællesskabet; medlemsstaterne må kunne iværksætte supplerende eller strengere foranstaltninger i den udstrækning, det er nødvendigt;

der må i minimumsforanstaltningerne tages hensyn til, at sygdommen kan være latent og ikke kan påvises i kartofler under væksten eller i oplagrede kartofler, og at den således kun kan bekæmpes effektivt ved produktion og anvendelse af infektionsfrie læggekartofler; det er nødvendigt med systematiske officielle undersøgelser for at lokalisere sygdommen; smitten spredes ikke eller kun i ringe omfang til kartofler under væksten; om vinteren kan sygdommen overleve i jorden i uoptagne kartofler (såkaldte gengroninger); sygdommen spredes hovedsagelig, når kartofler kommer i berøring med lægge-, optagnings- og behandlingsmaskiner og -redskaber eller i berøring med emballage, der anvendes under transport eller ved oplagring, og som er blevet smittebærende ved tidligere berøring med inficerede kartofler; sådanne genstande kan være smittebærende i nogen tid efter inficering; smitten kan mindskes eller undgås ved desinfektion af disse genstande;

ved fastsættelsen af nærmere minimumsforanstaltninger eller ved enhver anden foranstaltning, som træffes af medlemsstaterne for at forebygge indførelse af denne sygdom på deres område, er det ønskeligt, at medlemsstaterne har et snævert samarbejde med Kommissionen inden for Den stående fytosanitære Komité, der blev oprettet ved afgørelse 76/894/EØF (3) —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Dette direktiv vedrører de minimumsforanstaltninger, der skal iværksættes i medlemsstaterne mod kartoflens ringbakteriose, som fremkaldes af Corynebacterium sepedonicum (Spieck. og Kotth.) Skapt. og Burkh, for at:

— hindre dens udbrud;

— lokalisere den,

(1) EFT nr. C 175 af 23. 7. 1977, s. 2.
(2) EFT nr. C 266 af 7. 11. 1977, s. 45.
(3) EFT nr. L 340 af 9. 12. 1976, s. 25.

— bekæmpe den med henblik på udryddelse,

— hindre dens udbredelse.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne gennemfører systematisk officielle undersøgelser for kartoflens ringbakteriose i kartoffelknolde (Solanum tuberosum L.), som høstes, oplagres eller afsættes på deres område.

Disse undersøgelser skal i det mindste omfatte officiel visuel inspektion af udvalgte partier, af hvilke der udtages prøver af kartoffelknolde, som gennemskæres.

2. Medlemsstaterne påser, at en formodet eller bekræftet forekomst af ringbakteriosen i kartofler under væksten eller i kartoffelknolde, der høstes, oplagres eller afsættes, indberettes til den officielle plantetilsynsmyndighed, der mindst ved en visuel inspektion, der omfatter gennemskæring af kartoffelknoldene, afgør, om yderligere undersøgelser er påkrævede.

3. Hvis der ved den i stk. 1 og 2 nævnte inspektion findes symptomer på eller opstår formodning om forekomsten af ringbakteriosen, skal der med passende metoder foretages officielle undersøgelser for at bekræfte eller afkræfte forekomsten af denne sygdom i kartofler under væksten eller i knoldene.

4. Såfremt der er formodning om, at der findes ringbakteriose på en medlemsstats område, skal denne medlemsstat, indtil denne formodning er bekræftet eller afkræftet, iværksætte passende foranstaltninger, hvormed en eventuel udbredelse af sygdommen forhindres.

5. En mark, et lager, en sending eller et parti anses for smittet, såfremt det ved foretagne prøver bekræftes, at sygdommen har angrebet blot en enkelt læggekartoffel eller kartoffelknold.

6. Smittens udbredelse fastslås af den officielle plantetilsynsmyndighed i den pågældende medlemsstat på grundlag af grundfæstede videnskabelige principper og sygdommens biologi.

7. Medlemsstaterne underretter straks de andre medlemsstater og Kommissionen om enhver bekræftet smitte og mindst én gang om året om resultaterne af de i stk. 1 foreskrevne undersøgelser.

Enkelthederne i disse underretninger er fortrolige. Sagen kan forelægges for komiteen efter fremgangsmåden i artikel 16 i Rådets direktiv 77/93/EØF af 21. december 1976 om foranstaltninger mod indslæbning af skadegørere på planter eller planteprodukter [1].

8. Følgende bestemmelser kan fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 16 i direktiv 77/93/EØF:

— de nærmere bestemmelser vedrørende de i stk. 1 foreskrevne undersøgelser og inspektioner, der udføres efter grundfæstede videnskabelige og statistiske principper,

— passende metoder for de i stk. 3 foreskrevne officielle undersøgelser,

— de kriterier og principper, der skal lægges til grund ved den i stk. 6 fastsatte bestemmelse af smittens udbredelse,

— nærmere bestemmelser vedrørende den i stk. 7 foreskrevne underretning.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne foreskriver, at læggekartofler, når en smitte, som vil kunne påvirke landets kartoffelproduktion, er blevet bekræftet i overensstemmelse med artikel 2, stk. 5, ikke kan certificeres i henhold til Rådets direktiv 66/403/EØF af 14. juni 1966 om handel med læggekartofler [2], medmindre de i direkte linje hidrører fra læggemateriale, som er fundet fri for ringbakteriosen ved prøver, der er foretaget officielt eller under officiel kontrol efter passende metoder.

De nævnte prøver foretages:

— enten på læggekartofler af den oprindelige klonudvælgelse, såfremt smitten berører produktionen af læggekartofler i den eller de pågældende medlemsstater,

— eller på repræsentative prøveeksemplarer af basislæggekartofler eller tidligere generationer i andre tilfælde.

2. Følgende bestemmelser kan fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 16 i direktiv 77/93/EØF:

— afgørelse om hel eller delvis fritagelse af medlemsstater enkeltvis for kravene i stk. 1,

— varigheden af anvendelsen af kravene i stk. 1,

[1] EFT nr. L 26 af 31. 1. 1977, s. 20.
[2] EFT nr. 125 af 11. 7. 1966, s. 2320/66.

— passende metoder for prøverne i stk. 1,

— de nærmere betingelser for anvendelse af stk. 1, andet afsnit, første led,

— de repræsentative prøveeksemplarer, som er omhandlet i stk. 1, andet afsnit, andet led,

— nødvendige forholdsregler til sikring af, at læggekartofler, der stammer fra undersøgte planter, ikke rammes af sygdommen.

Artikel 4

Medlemsstaterne foreskriver, at såfremt en mark, et lager, en sending eller et parti anses for smittet, foretages der undersøgelser og inspektioner i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2 og 3:

— af alle kartoffelafgrøder, der er klonalt beslægtede med den pågældende afgrøde i den smitteramte enhed, og som på grund af dette klonale slægtskab må antages at være smittet gennem moderplanterne,

— af alle kartoffelafgrøder, der kan være smittet ved berøring med eventuelt inficerede genstande.

Undersøgelserne og inspektionerne af de i første afsnit, første led, omhandlede kartoffelafgrøder gennemføres så vidt muligt under hensyntagen til graden af den risiko, der foreligger, gentages om nødvendigt det følgende år og skal omfatte så mange kartoffelafgrøder, som er nødvendige for at fastslå den sandsynlige primære smittekilde og smittens omfang hos moderplanterne.

Artikel 5

1. Medlemsstaterne foreskriver, at kartofler fra en mark, et lager, en sending eller et parti, der anses for smitteramt, ikke må dyrkes og under tilsyn af den officielle plantetilsynsmyndighed skal håndteres eller anvendes på en sådan måde, at spredning af sygdommen undgås, eller destrueres.

Kartofler, som er dyrket i en bedrift, hvor en mark, et lager, en sending eller et parti anses som smitteramt, og som er til stede på tidspunktet for smittens konstatering, kan ikke anvendes som læggekartofler, hverken i denne bedrift eller andetsteds.

2. Medlemsstaterne foreskriver, at der på en mark, der anses for smitteramt, ikke må dyrkes kartofler i de to vækstperioder, der følge efter, at smitten er konstateret, og så længe der forekommer gengroninger i den pågældende mark.

3. Medlemsstaterne foreskriver, at det i bedrifter, hvor en mark, et lager, en sending eller et parti anses for smitteramt, i den vækstperiode, der følger efter, at ringbakteriosen er brudt ud, er forbudt:

— at lægge kartofler med henblik på produktion af læggekartofler,

— at lægge andre kartofler end officielt certificerede læggekartofler, der er dyrket i en anden bedrift.

4. Medlemsstaterne foreskriver, at bygninger, beholdere, emballagemateriale, køretøjer, redskaber til håndtering, sortering eller berarbejdning såvel som alle andre genstande, der i løbet af de foregående seks måneder kan have været i berøring med kartofler fra den smitteramte enhed, under tilsyn af den officielle plantetilsynsmyndighed skal destrueres eller eventuelt renses eller desinficeres, inden de bringes i berøring med andre kartofler.

5. Medlemsstaterne foreskriver, at deres officielle plantetilsynsmyndighede for et tidsrum på mindst tre år efter den sidste konstatering af smitten afgrænser et område, der skal dække det areal, hvor en udbredelse af kartoflens ringbakteriose er mulig på grund af tilrettelæggelsen af produktionsvilkårene i dette område.

Medlemsstatene skal i dette område:

— gennem den officielle plantetilsynsmyndighed sikre overvågningen af den bedrift eller de bedrifter, som dyrker, oplagrer eller håndterer kartofler,

— forbyde gennemskæring af læggekartofler,

— forbyde anvendelse af læggemaskiner af typen »pricker«,

— forbyde bortkørsel af kartoffelplanter eller -knolde, medmindre disse er fundet at være fri for ringbakteriosen ved visuel inspektion og undersøgelser i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2 og 3,

— træffe alle andre nødvendige foranstaltninger for at kontrollere kartoflens ringbakteriose med henblik på at udrydde den og forhindre dens udbredelse.

Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at bekæmpe kartoflens ringbakteriose med det formål at udrydde sygdommen i området og forebygge, at den breder sig uden for dette område.

6. Følgende bestemmelser kan fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 16 i direktiv 77/93/EØF:

— nærmere enkeltheder vedrørende afgrænsningen af det i stk. 5 nævnte område,

— de »andre foranstaltninger«, der er nævnt i stk. 5.

7. En medlemsstat kan efter fremgangsmåden i artikel 17 i direktiv 77/93/EØF på begæring få bemyndigelse til at tillade, at bestemte dele af en bedrift undtages fra bestemmelserne i stk. 3, første led, forudsat at det forekommer udelukket, at sygdommen vil kunne brede sig.

Artikel 6

Medlemsstaterne forbyder besiddelsen af kulturer af Corynebacterium sepedonicum (Spieck. og Kotth.) Skapt. og Burkh.

Artikel 7

Med forbehold af artikel 14, stk. 1, litra c), i), i direktiv 77/93/EØF kan medlemsstaterne tillade undtagelser fra de i artikel 4, 5 og 6 omhandlede foranstaltninger, når formålet er forsøg, forskning eller planteforædling, forudsat at sådanne undtagelser ikke skader bekæmpelsen af kartoflens ringbakteriose og ikke skaber risiko for udbredelse af denne sygdom.

Artikel 8

Medlemsstaterne kan fastsætte sådanne supplerende eller strengere foranstaltninger, som måtte være nødvendige for bekæmpelse af kartoflens ringbakteriose og for at forebygge dens udbredelse.

Artikel 9

1. Såfremt en medlemsstat skønner, at der er overhængende fare for, at kartoflens ringbakteriose indslæbes på dens område fra en anden medlemsstat, kan den midlertidigt træffe de nødvendige supplerende foranstaltninger med henblik på at beskytte sig mod denne fare.

En medlemsstat kan også træffe sådanne foranstaltninger, når en anden medlemsstat giver den meddelelse om en bekræftet smitte i overensstemmelse med artikel 2, stk. 7.

I begge tilfælde underretter den pågældende medlemsstat straks de andre medlemsstater og Kommissionen om de trufne foranstaltninger og angiver en begrundelse herfor.

2. Det besluttes efter fremgangsmåden i artikel 17 i direktiv 77/93/EØF, hvorvidt de af en medlemsstat i henhold til stk. 1 trufne foranstaltninger skal ophæves eller ændres. Indtil Rådet eller Kommissionen har truffet en afgørelse efter nævnte fremgangsmåde, kan den pågældende medlemsstat opretholde de iværksatte foranstaltninger.

Artikel 10

Medlemsstaterne sætter senest den 1. marts 1981 de nødvendige foranstaltninger i kraft for at efterkomme dette direktiv og underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 11

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 24. juni 1980.

På Rådest vegne

S. FORMICA

Formand